

A Konzervatívok ismét Harper-t választották

2005 március 19-én a kanadai Konzervatív Párt 84 százalékos arányban ismét Stephen Harper-t választotta meg a párt vezetőjének. Körülbelül 2900 meghatalmazott kiküldött vett részt a legnagyobb ellenzéki párt első kongresszusán, mely Montréalban került megrendezésre. A párt két-harmada eldöntötte: amennyiben a Konzervatív Párt kerül hatalomra egy törvényt alkotnának, mely alátámasztaná a házasság hagyományos definícióját és így nem tenné lehetővé az egyneműek házasságát. De jelezve azt, hogy a párt a mérsékelt közép felé halad a kongresszus kimondta, hogy egy konzervatív kormány esetében nem szigorítanak az abortusz törvényeken.

A kongresszus nyitónapján Mr. Harper elmondta: "Ennek a jövőképnélküli, korrupst, illetéktelen Liberális kormánynak napjai egyre fogynak. Végre kivezető úton vannak és mi fogjuk őket eltávolítani. Egy modern, korszerű programunk van, mely hűen és büszkén képviseli Kanada értékeit." A Liberális Párt 2004 júniusa óta kisebbségből kormányoz. A kanadai történelem kimutatja: a legtöbb kisebbségi kormány kevesebb mint két év leforgása alatt megbukik.

Tökrement Kanada harmadik legnagyobb légitársasága

2005 március 11-én a Jetsgo nevű fapados légitársaság egy közleményben bejelentette: a cég felfüggesztette üzemeltetését és, hogy törölték az összes járatot. A torontói Pearson nemzetközi repülőtérén többen látták, ahogyan az éjjeli órákban a cég illetékesei leszerelték a légitársaság tábláit és elvitték számítógépeit. Néhány órával megelőzően egy rövid közlemény jelent meg a Jetsgo honlapján, melyben értesítették az utasokat a légitársaság azonnali megszűnéséről és, hogy a "hajótörött" utasok keressenek egy más megoldást a hazautazásra. "Mélyen sajnáljuk a történeteket...Nagyon aggódunk utasaink iránt és tudjuk, hogy a mai döntés milyen nehézségeket okoz. Időközben arra bátorítjuk az utasokat, hogy keressenek fel egy másik légitársaságot vagy lépjenek kapcsolatba utazási irodájukkal"—fogalmazott Michel Leblanc, a tökrement cég elnöke. A Canadian Press információi szerint a Jetsgo 22 millió dollar veszteséget szenvedett 2005 januárja óta és az utóbbi 8 hónapban pedig 55 millió dollar minusz súlytotta a céget.

A Jetsgo bejelentése csaknem 17000 utast érintett hátrányosan, akik Kanada repülőterein próbálták beváltani előre megvásárolt jegyeiket. Kanada többi légitársasága—Air Canada, és a fapados Westjet és Canjet—nem volt hajlandók beváltani

a több ezer értéktelenné vált Jetsgo jegyet. De akik hitelkártyával vásárolták jegyüket visszatérítésben részesülhetnek. Hiszen az ily módon történő fizetés alapja: a vásárló csak a teljesített szolgáltatásra kötelező fizetni.

A montreáli székhelyű Jetsgo-nak 1350 dolgozója volt és 20 kanadai és 10 amerikai városba repült. Az zöldszínű "smiley" logójáról ismert légitársaság 15 Fokker repülőgépet és számos 165-személyes MD-83-as repülőt üzemeltetett. A fapados légitársaság olcsó jegyekkel várta a kanadai utazókat valamint a Jetsmiles nevet viselő törzsvendég jutalomprogrammal, amelyben pontokat gyűjthettek a gyakori utazók. A legtöbb megfigyelő szerint a Jetsgo után jelentősen emelkednek majd a kanadai repülőjegyek árai.

Protestánsok is áldozhatnak három katolikus egyházmegyében
A Montreal Catholic Times című havilap márciusi számában jelentették, hogy három kanadai katolikus egyházmegyében Protestánsok is áldozhatnak és gyónhatnak bizonyos helyzetekben. Saskatoon és Calgary városokban, illetve St. George's-ben vehetnek részt keresztyének a szentelményekben. Az ökumenikus szellem jegyében, Protestánsok is folyamodhatnak katolikus szentségekhez, amennyiben nincs közösségükben saját lelkészük, vagy ha "a katolikus egyház által nyújtott kegyelem iránt éreznek nyomasztó lelki szükségét"—írta Albert LeGatt püspök egyik körlevelében.

Törésvonal: Kettészakadhat az Anglikán Egyház

2005 február 24-én a kanadai Anglikán egyház és az amerikai Episzkopális egyház kilépett az anglikán intézményt összefogó, egyik jelentősebb testületből. A két észak-amerikai társegyház a világegyház vezetőinek kérésre vonultak ki ideiglenesen az egyik tanácsadó testületből, miután Kanadában és az Egyesült Államokban egyaránt tisztázatlanná vált az anglikán egyházközségek viszonyulása az azonosneműek házasságához. Afrikában és Ázsiában—ahol jelentős létszámnövekedést mutatott az anglikán vallás—sokkal vehemesebben utasítják el az egyneműek házasságát mint Kanadában, ahol egyes anglikán egyházmegyék immár több mint egy éve elfogadták a házasság 'új,' és vitatott definícióját. A legutóbbi észak-irországi prímási méltóságok találkozásán napirendre került az észak-amerikai egyházak helyzete. "Számos prímás mély aggodalmának adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az emberi szexualitásról szóló keresztény mértékeket súlyosan aláásták az utóbbi idők fejleményei Észak-Amerikában"—olvasható a prímási nyilatkozatban. A kanadai és amerikai anglikán vezetők várhatóan három évig—azaz 2008-ig—maradnak távol az egyház globális konzultatív testületéből. Paul Martin miniszterelnök Liberális kormánya már a kanadai törvényhozás elé terjesztette azt a törvényjavaslatot, mely szerint Kanada szerte legálissá válhat az azonosneműek házassága és módosulhat a házasság definíciója, mely továbbra nem csak "egy nő és

egy férfi” között jöhet létre, hanem “két személy” között. A parlament várhatóan még ez évben hoz döntést a kormányzati törvényjavaslattal kapcsolatban.

A Liberális kormány megvédi Kanada függetlenségét

Paul Martin miniszterelnök ígéretet tett arra, hogy megvédi Kanada szuverenitását egy esetleges amerikai ballisztikus rakétától az ország légtérében. „Ez a mi légterünk, mi egy független ország vagyunk és nem szokás egy független ország légtérébe behatolni előzetes figyelmeztetés és engedély nélkül”—mondta Mr. Martin. Még tavaly Mr. Martin támogatta Kanada részvételét a George Bush kormány által tervezett észak-amerikai ballisztikus rakéta elhárítórendszerben. De 2005 február 24-én mindenki meglepetésére és a parlament tudomása nélkül a Liberális Párt bejelentette, hogy Kanada nem vesz részt az amerikai légvédelmi rendszerben. Az ellenzéki Konzervatív Párt erőteljesen bírálta a kormány egyoldalú döntését. Az amerikai elnök március 5-én hívta fel Mr. Martin-t, hogy megtárgyalja Kanada nemleges döntését. Mr. Bush elfogadta a kanadai fél álláspontját, viszont a biztonsági kérdésekben való együttműködést szorgalmazta a két ország között. A két észak-amerikai vezető március 23-án találkoznak egymással Texas államban.

Deportálták a legfőbb Holokauszt tagadót Kanadából

A kanadai hatóságok 2005. március 1-én deportálták Ernst Zündel hirhedté vált Holokauszt tagadót és náci-szimpatizánst Kanadából. Mr. Zündelt Németországba vitték ahol nyomban letartóztatták és a Holokauszt tagadás vádjával helyezték őrizetbe. A Toronto Star című napilap március 3. számában írták, hogy a szélsőségesen antiszemita Mr. Zündel a délnyugati Mannheim város fegyházában őrzik közelgő tárgyalásáig. A német hatóságok már 2003 óta rendelkeznek egy letartóztatási engedéllyel, mivel a német származású szélsőjobboldali publicistát gyűlöletbeszéddel vádolják. Ernst Zündel 1939-ben született Németországban és 1958-ban érkezett Kanadába ahol Montréal és Torontóban élt 2001-ig. Később az Egyesült Államokba költözött ahol a bevándorlási törvények való megszegésért deportálták Kanadába. A kanadai hatóságok pedig a Mr. Zündel által üzemeltetett internetes honlapon található gyűlöletkeltés miatt tartóztatták le és helyezték őrizetbe. Pierre Blais kanadai bíró megállapította, hogy Mr. Zündel nem csak, hogy Holokauszt tagadó hanem veszélyt jelent Kanada nemzeti biztonságának szemszögéből is. “Mr. Zündel szabadlábra helyezése 2 év börtön után lázba hozná a fehérek felsőbbrendűségét hirdető neo-náci mozgalmat. Mr Zündelnek megvan a szükséges anyagi háttér, támogatás, infrastruktúra, a kommunikáció eszköze Zundelsite című honlapján keresztül és számos olyan személy áll rendelkezésére aki hajlandó utasításainak végrehajtására.” Mr.

Blais azt is elmondta, hogy az 1950-es években Mr. Zündel kapcsolatban állt Adrien Arcand nevű kanadai náci vezetővel, aki az 1930-as és 1940-es években alapította meg és vezette a Parti national social Chrétien nevű Hitlerista alakulatot.

Kép forrás: Oszk.hu

Ádám Christopher ünnepi szónok beszédének teljes szövege

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A montreáli magyarság minden évben kellőképpen és tisztelettel emlékezik meg két mérföldkőről a magyar történelemben: az 1848-as forradalomról és az 1956 szabadságharcról. Az utóbbinál a méltóságteljes megemlékezést városunk magyarsága még akkor is megadta a zsarnokság és önkényuralom ellen harcolóknak és a magyarországi kommunista rezsim áldozatainak amikor az említett szabadságharcot--még csak tizenötévvel ezelőtt--közismert történészek, politikusok és kulturális személyek--ellenforradalomnak minősítették és ezzel egyszerre megkísérelték a forradalom történetének eltávolítását a kollektív emlékezetből és a nemzeti

diszkurzusból. De valahogy itt nálunk, Montreálban és a kanadai magyarság, illetve a szorványságban élő magyarok számára kiemelt fontossága van mint két forradalomnak és ezen felül, e két történelmi jelentőségű esemény körül kialakult kollektívemlékezet megőrzésének. Az 1848 március 15-én kitört forradalom manapság nem csak abban a tekintetben lényeges, hogy történészek és egyéb akadémikusok disszertációikban vizsgálják és elemzik a maradi Habsburg abszolutizmus ellen vívott szabadságharcot. Nem csak azért jelentős ez a tizenkilencedik századi forradalom mert előzményeit és következményeit tudományos szinten analizálják világszerte, hanem azért mert a társadalom szélesebb rétegei is felkarolták Kossuth Lajos, Batthányi Lajos, Széchenyi István, Petőfi Sándor vagy később akár Deák Ferenc történetét--a közös magyar sors történetét--valamint az említett vezetők, illetve az események körül kialakult mítoszokat, és ebből nemzeti identitást kovácsoltak.

Immár több mint 150 év telt el az 1848-as forradalom óta, de a mai napig a magyarok felkelése az autókrata uralom ellen egy bizonyos aktualitást élvez a magyar közbeszédben. A politikusi gárda teljes egészében évről évre magáévá próbálja tenni a forradalom emlékét, annak vélt üzenetét és március 15. eljöttével a forradalom értékeit, illetve örökségét értelmezve próbálnak egy jövőképet vetíteni a modern Magyarországra. Ezt szinte minden magyar kormány megtette és mai napig meg is teszi. Még a legsötétebb Kommunista korszakban--Rákosi Mátyás diktatúra idején--tudták, hogy

március 15 emlékét fellehet használni realpolitikai célokra. Rákosi elmondta, hogy szerinte az ő kormánya volt a legalkalmasabb arra, hogy „megvalósítsa Kossuth legforróbb álmait.” Magyarország sztálinista vezérének nyilván elfogult értelmezése szerint ez éppen a népidemokráciát és a szomszédos országokban élő emberekkel való barátságot jelentette. A negyvennyolcas forradalom egy olyan esemény volt, melyet szinte minden politikai irányzat kipróbált sajátítani. Ezt éppen azért tették meg, mert tudták, hogy a forradalmat alátámasztó értékek legitimizálhatják politikájukat, egy féle folytonosságot nyújthat a magyar demokráciának és összefoghatja a magyar nemzetet. Ezért van az, hogy a mai Magyarország politikusai gyakran igen lelkesen használják fel negyvennyolc emlékét a jelenkori politikai helyzet legitimálására. Így jutunk el ugyan abban a március 15. ünnepi beszédben Kossuthtól és Széchényitől az Európai Unióig és Magyarország EU-s csatlakozásáig. Negyvennyolc értékeivel szinte mindenki lelkesen és fenntartás nélkül közösséget vállal.

„Legyen béke, szabadság és egyetértés! A sajtó szabadság a censura eltörlésével, közös teherviselés, a politikai foglyok szabadon bocsátása.” Többek között ezeket a kikiáltásokat olvashatjuk a Kossuth és forradalmárai által kikáltott 12 pontban. De ezen proklamációk örökigázságokat és a demokratikus világ által fenntartott értékrendet tükrözik. Éppen ezért a szólásszabadság, a békeség, valamint nemzetek és népcsoportok

függetlensége, mai napig is ugyanannyira aktuális és felkarolandó értékeknek számít a világ számára mint akár 1848-ban vagy 1956-ban.

Az 1848 áprilisában hatálybalépett úgynevezett Áprilisi Törvények által a forradalmárok egy demokratikus értékrendet és kormányzatot vezettek be Magyarországon és így helyezték el a modern, korszerű és a diktatúra láncaitól megszabadult köztársaság alapköveit. Magyarország mai politikusai különösen ezekre a reformokra tekintenek vissza legszívesebben hiszen éppen ezért 1848 március 15 egy fajta legitimációt szolgál, szolgálhat a mindekori magyar kormánynak, mivel a mai vezetők visszamutatva mondhatják: íme a demokratikus Magyarország kezdete, forrása és ők most ezen a kijelölt úton haladnak. Ez az út valóban követendő. Ugyanis 1848 áprilisában a 31 cikkelyből álló törvény meghatározta hogy választásokon keresztül döntenek a magyar kormányról, ebben az esetben 3 évente, a cenzúra eltörlése és a sajtó teljes körű szabadsága, egy kétkamrásos országgyűlés Pest-Budán és mivelhogy a kormány mindennek előtt egy végrehajtói hatalom, minden törvényen egy miniszter aláírása kell, hogy szerepeljen.

Amikor ma 1848-ról beszélünk akkor a kollektívemlékezetben leginkább a szabadság és demokratikus értékek melletti kiállás képe elevenedik fel előttünk Ez talán nem is meglepetés, hiszen a 48-as forradalom jelszava a szabadság és annak szinte bármi áron történő megvédése volt. Március 15-én Petőfi Sándor a következőképpen fogalmazta meg gondolatait arról, hogy mit is jelent neki ez a szabadság:

„Ma született a magyar szabadság, mert ma esett le a sajtórul a bilincs ... Vagy van olyan együgyű, ki azt képzelje, hogy szabad sajtó nélkül lehet bármely nemzetnek szabadsága? „Üdvez légy születésed napján, magyar szabadság! először is én üdvezellek, ki imádkoztam és küzdöttem érted, üdvözellek oly magas örömmel, a milyen mély volt fájdalom, midőn nélkülöztünk tégedet!”

Amikor március 15-en délután 3 órakor Pesten felolvasták a 12 pontot, akkor a magyar népet az osztrák hatalom elnyomó politikájá alól kívánták felemelni. De ezt ekkor még nem is annyira radikális cselekedetekkel kívánták megvalósítani, hanem békés megegyezéssel. 1849 áprilisáig a budapesti vezetőség jelentős része—Kossutthal az élén—megelégedett volna azzal, hogy ha a magyarok területi és politikai autonómiát kapnak a monarchián belül és ennek érdekében folyamatos tárgyalásokat folytattak Bécsben ahol a királyi udvar egy része szintén megegyezett volna a magyarokkal. De a konzervatívabb erők gyanakvóbb voltak és azt sejtették, hogy a magyar részen nagyban folyt a lázadás és a Habsburgok elleni agitáció. Amikor a magyar kormány és ujonnan felállított nemzeti őrsége belátta, hogy a diplomácia és a megegyezés nem vezethet magyar szuverenitáshoz és 1849-ben Bécs is a harcos utot választotta, ekkor változott át a forradalom szabadságharccá.

Az év első hónapjaiban a magyar erők meglehetősen sikeresen harcoltak a osztrák csapatok ellen. A magyar hadsereg tiz huszár ezredből, 64 gyalogos zászlóaljából, 32 tüzérségből és körülbelül 100 ezer katonából állt. Ezen felül a magyar seregnek 233 ágyu is rendelkezésükre állt. 1949 júniusban már 150 ezer katona harcolt a magyar oldalon a lengyel Bem tábornok és az ominózus Görgey Artúr alatt. De a nemzeti hadsereg egyik legfőbb gyengesége a fegyverek hiánya volt—összen 500 lőfegyver állt rendelkezésükre. De mégis annyira sikeresen harcoltak az osztrák csapatok ellen, hogy az osztrák császár kénytelen volt lenyelni büszkeségét és felkérni az orosz cári erők segítségét a magyarok leküzdésében. Ekkor meteorikusan megnövekedett az osztrákok ereje: összesen 280 ezer katona harcolt a Habsburgok oldalán és 1200 ágyújuk volt. A magyaroknak sok esélyük már nem volt. Mint ismeretes, Kossuth elmenekült—először Törökországba aztán onnan Angliába—és Görgey pedig megadta magát az osztrákoknak. Ezt követően pedig csaknem kétévtizednyi elnyomást szenvedtek a magyarok, amíg 1867-ben Deák Ferenc jutott kompromiszumra az osztrák király udvarral és meg született az Osztrák-Magyar kettős monarchia.

A magyar forradalom és szabadságharc elbukott. De eszméi tovább éltek a magyar közbeszédben. Az 1848-as forradalom kulcsfontosságú volt nem csak a magyar kollektívemlékezet kialakításában, hanem a magyar szimbólumok, illetve nemzeti jelképek népszerűsítésében is. A történelmet

valóban e két tényező teszi fontossá a nemzeti identitás és nemzeti kultúra kialakításában, valamint a mindennapi közéletben. Az egyik legfontosabb magyar jelképet—a piros-fehér-zöld lobogót—is a negyvennyolcas forradalom tett népszerűvé a társadalom legkülönbözőbb köreiből. A piros szín az erőt, a fehér a hűséget, a zöld a reményt szimbolizálta. Igaz, hogy a ma használt nemzeti színek Mátyás király idején, pontosabban 1618-ban szerepeltek együtt egy pecsétzinóron. Viszont az 1848-as forradalom e színeknek új értelmet adott.

Amióta 1923-ban az 1848 forradalom és szabadság nemzeti ünneppé vált, a Habsburgok ellen vívott harc bekerült a magyar kollektívemlékezetbe. Azóta politikusok, történészek és az összmagyarság reményt és hitet merít a tizenkilencedik századi küzdelem történetéből. Az emigrációban pedig külön jelentősége van a magyar forradalomnak, hiszen talán itt tudják legjobban, hogy milyen az önkényuralom ellen harcolni, valamint a diktatúrával szemben állni és nem megegyezni. 1848 összeköti a magyarságot és itt, a kanadai szorványságban megerősíti a közös magyar identitásunkat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

A Montreáli Magyar Bizottság megemlékezése 2005. március 13-án, a Magyarok Nagyasszonya Egyházközség dísztermében került megrendezésre. A rendezvényen közreműködött a HUREL - Montreáli

Magyar Fiatalok Köre, a Montreáli Magyar Iskola, a montreáli magyar Cserkészcsapatok és a Gyöngyös Bokréta Népitánccsoport.

Kanadai Magyar Hírlap

ISSN: 1710-8837

Honlap: www.kanadaimagyar.com

Szerkesztő: Ádám Christopher

A Kanadai Magyar Hírlap missziója a közösségi kapcsolattartás és az aktuális valamint hasznos információk és kanadai közéleti hírek közzétele. A Kanadai Magyar Hírlap jelenleg csak internetes formában jelenik meg, mivel rendszeres bevétellel nem rendelkezik. De az itt megjelenő írások egy része megjelenik a Magyar Krónika nyomtatott újság "Kanadai Híradó" című rovatában. Egyházi, közösségi és egyéb non-profit szervezetek hírei találhatóak a honlapon. Magyar vonatkozású híreken kívül, időközönként egyéb érdekes kanadai eseményekről is adunk tájékoztatást. A Hírlapban hetente jelennek meg új cikkek és a régi beszámolókat pedig az archivum tárolja.

